

Profilová maturitní zkouška pro estetickou výchovu hudební obor

Kritéria hodnocení zkoušky

Praktická zkouška je realizována jednou z následujících forem:

- Instrumentální hra (hra přednesových skladeb na vybrané nástroje)
- Vokální nebo vokálně-instrumentální činnosti (zpěv písní s doprovodem či a capella)
- Řízení hudebního tělesa (dirigentský nebo sbormistrovský výkon)

Základem pro hodnocení zkoušky jsou technické, umělecké i hudebně psychologické složky výstupu žáka: intonační a rytmická přesnost, výraz odpovídající žánru a danému uměleckému stylu / slohu, technické zvládnutí skladby, vhodný výběr náročnosti skladby pro sólové nebo skupinové hudební vystoupení. Výkon žáka je posuzován komplexně, při hodnocení se přihlíží k individuálním hudebním zkušenostem a aktuální technické vyspělosti examinovaného.

Specifikace hodnotících kritérií pro jednotlivé klasifikační stupně

- **Výborný**

Interpretace skladeb v odpovídající tempu a výrazu se využitím odpovídající hráčské/pěvecké techniky, s tolerancí drobných chyb, při zachování plynulosti hudebního projevu.

- **Chvalitebný**

Interpretace převážně nedosahuje požadované techniky, tempa a výrazu. Při interpretaci skladeb se vyskytují se občasné chyby. Hudební projev je však ucelený, chyby výrazně nepřerušují plynulost hudebního projevu.

- **Dobry**

Časté chybování, které narušuje plynulost hudebního projevu, časté opravování se při hře. Absence správné techniky hry a zpěvu.

- **Dostatečný**

Hudební projev je neucelený, dochází k přerušování hudebního toku skladby, výraznému kolísání tempa, projevují se závažné problémy při realizaci skladeb.

- **Nedostatečný**

Žák není schopen interpretovat některé celé skladby (písně) nebo větší části skladeb a písní.

Ústní zkouška prověřuje znalosti examinovaného v oblasti dějin hudby, hudební teorie a obecného kulturního přehledu. Celková úroveň výkonu žáka se prokazuje souvislým logickým ústním projevem se správně použitou odbornou terminologií, student vhodně využívá mezipředmětové vztahy a začlenění do širších souvislostí.

Specifikace hodnotících kritérií pro jednotlivé klasifikační stupně

- **Výborný**

Žák zná terminologii oboru a dovede ji používat, dokáže využít informace získané v odborném textu, i návštěvami koncertů, dovede charakterizovat vývoj hudby v dané otázce, zvládne vhodně pracovat s terminologií hudební teorie, kterou dokáže správně prakticky využít, dovede analyzovat hudební ukázkou v dané otázce, rozumí vztahu mezi stupněm vývoje společnosti a hudebním uměním.

- **Chvalitebný**

Žák řeší požadavky uvedené ve „výborně“ s několika drobnými chybami, za občasné pomoci učitele. Orientuje se ve vývoji dějin hudby a hudební teorie. Rozumí učivu v rámci středoškolského základu.

- **Dobry**

Žák nerozumí zcela složitosti situace v hudebním umění v rámci středoškolského základu. Jeho řeč je nepřesná, mýlí se ve jménech osobností, vynechává důležité momenty. Nedokáže vysvětlit změny ve vývoji hudby a nedokáže vhodně aplikovat hudební teorii.

- **Dostatečný**

Žák ovládá učivo jen částečně, chybje v terminologii i faktech, úkoly řeší nesouvisle, vytrženě z kontextu, chybí mu základy, tápe a neorientuje se bez pomoci učitele.

- **Nedostatečný**

Žák učivo neovládá, zadané úkoly nedokáže vyřešit ani s pomocí učitele. Jeho vědomosti a znalosti jsou na velmi nízké úrovni.

Žák vykonal zkoušku z hudební výchovy úspěšně, pokud vykonal úspěšně praktickou i ústní zkoušku. Výsledná známka z hudební výchovy se vypočítá jako vážený průměr známek z praktické a ústní zkoušky.